

**Academia Peccatorvm. Seu Conciones De Tota Parabola
Prodigi Euangelici**

Qvae Poenitentia Peccatorvm Sev Conciones De Prodigi Evangelici Reditv
Ad Patrem

Bosquier, Philippe

Moguntiae ; Coloniae, 1615

3. Vtrum sufficiat ad salutem æternam, & consequendum præmium, bene
viuere.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55940](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55940)

lus, in mundo habere paradifum? Vbi contra flagitiofi in terreftri inferno iacent demerfi, vique ad zouam.

I II.

Virum fufficiat ad falutem æternam, propter præmium confequendum bene viuere.

Virgit hinc quæftio facis difficilis, vtilis tamen paucifque nota. Quomodo Deo propter Deum pure ac gratis feruendū fit. Vel vtrum fufficiat feruire Deo propter fpem aliquam retributionis. Præftabit vtramque prius audire partem, antequam refoluamus.

Videri itaque poffet prima facie, licere aliquam retributionem intendere. Primo quia omnes Philofophi, imo & Prophetæ, volentes à malo retrahere homines & deducere ad virtutem, diuitias, prosperitatē, ac bonorum præmia proponunt. *Non priuabit Deus bonis eos qui ambulant in innocentia.* Semper gloria virtutem fequitur, ficut vmbra corpus in Sole ambulantis, & Echo vocem loquentis in conualle. *Ad gloriam virtutis via peruenitur,* dicit Plautus: *Gloria, recte fa-* Pfal. 113. Cic. 3. Tuf.

florum plerumq; comes eſt, dicit Cicero. Semper voluptas interna & fincera, bonam recreat confcientiam agentis bene, ficut ferenus dies, ac Sol feftiuus, & æftiuus exhilarat corpus. Mala vero confcientia, quaſi tempeſtas hiberna, grandine & turbine poſſeſſorem affigit. Toties autem æternam proponunt gloriam, manſionum diuerſitatem, varietatem coronarum, & laureolarum, Virginum, Doctorem, Martyrum. *In domo patris mei manſiones multa ſunt.*

1 Cor. 15.] *Stella à ſtella differt in claritate, i. Electus ab electo differt.*

Daniel 12.] *Qui ad iuſtitiam erudiunt multos quaſi ſtella in perpetuas æternitates.*

Pfal. 18.] *In cuſtodiendis illis (iudiciis Domini) retributio multa.*

Mag. Sent. lib. 4. diſt. 49 §. A.] *Ipoſa contemplandi (Dei) differentia diuerſas manſionum vocatur.*

Quidnam in eadem aula non omnes in pari honore

nore sunt. Aulici alij aurata gestant calcaria, alij purpuram, alij fibulam, alij vellus aureum, alij alia honoris insignia, quisque pro gradu suo.

*Genes.
Cant.*

Secundo. Quia ipse etiam Deus mercedem proponit. Dicit Abrahamo, *Ego protector tuus sum, & mercedem tua magna nimis.* Dicit sponsæ, *Munenulas aureas facimus tibi, vermiculatas argento.* Dicit Apostolis, *Gaudete & exultate, quoniam merces vestra copiosa est in celo.*

*D. August.
10. tract. in
Ioan. post i-
nitium.*

Quid pater ille familiæ, qui Deum representat, conventionem fecit cum vinitoribus ex denario durano, ac sero venientibus promittit *quod iustum sortidabo vobis.* Ergone illicitum illuc respicere, quod licite nobis proponitur? Imo quod ipse etiam Deus nobis proponit? Scandalum esset & tentatio, inuitate aliquem salario quod sperare non debet; quod licite promittitur, venditur, aut donatur; licite de fideratur, emitur, accipitur. *Quæ honeste emuntur, nõ illicito venduntur,* inquit S. Augustinus: *& contra.* Tertio, quia hæc omnium etiam bonorum & perfectorum inclinatio est.

D. August. lib. 13. de Trinit. cap. 4.] *Capessenda retinendaq; beatitudinis voluntas, una est omnium.*

Cicero in Horten. *Beati certe omnes esse volumus.*

Beate viuere omnes homines velle in prouerbio est.

Propter verba (& promissa) laborum tuorum ego custodiui vias duras, vt non loquatur os meum opera hominum.

Quod æqualiter in omnibus & à natura est non vitriata, bonum est: quia Deus naturæ auctor est. Ante Adami vero & Eux peccatum, etiam amassimus recompensam; non igitur damnabile est propter eam recte viuere; maxime propter æternam. Ecce ibi potissima primæ opinionis argumenta.

1. Cor. 13.

Videamus iam quid pro negatiua adferri possit, quæ negat ad salutem pertingere eos, qui nihil boni nisi pro mercede faciunt. In primo agmine S. Paulum collocant, qui sic ad Corinthios scribit. *Si distribuero in cibos pauperum omnes facultates meas, & si tradidero corpus*

corpus meum ita ut ardeam, charitatem autem non habuero, nihil mihi prodest.

Non partem aliquam bonorum dicit, sed si omnia dedero pauperibus, corpus flammis, sicut tres pueri, aut S. Laurentius, aut Marius Scaeuola, si tamen sine charitate sum, nec principaliter pro Dei amore facio, nihil actum ad salutem.

Secundo. Authoritate Domini nostri, qui loquens de hominibus qui laudari & videri volunt, inquit, *Amen dico vobis, acceperunt mercedem suam.* Quo monstrat, quod in futuro seculo nihil à Deo recipient, & quod mercedis studio mercedem perdiderint.

Tertio. Ratione. Operati non plus debetur quam petit, & *volenti non fit iniuria*: qui bene facit propter gloriam, mundi que bona, propter conscientiae tranquillitatem, praesumendum est quod amplius nihil petat, quodque acquiescat tanquam sibi sit satisfactum, si vel omnia ista, vel aliqua istorum consequatur. Caelum igitur virtutibus ipsius non debetur. Deinde salus & praemium non debentur peccatori; sed qui Deo principaliter propter praedicta seruit, nimirum pro caelo, pro mansionibus & coronis, peccat; quia nimirum se magis quaerit & amat, quam ipsum Deum, & bona ipsius, & creaturas magis, quam ipsum diligit, ergo.

Sicut stipendiarius miles dici non potest amare magis Regem, quam bonum suum, etiam si strenuissime pugnet: quia nisi speraret stipendium, nec nomen daret, nec ascriptus pugnaret; sed moueret saepe seditionem, flagrans solutionem, & cessante pecunia negat seruitium. Atque ideo bello finito & soluto stipendio, Rex ad nihil aliud ipsi tenetur, nisi ut ipsum sacramento soluat ac domum remittat; cum contra *volones* praemiis digni sint: & sicut mechanicus, cui denarium diurnum, soluere pactus sum, non dicitur amare magis commodum meum, quam suum; & sicut meretrix non potest dici amare magis suum amasium, quam argentum; cum inanibus oculis exclusum nec suauis quidem dignetur colloquio nec aspectu. Sic quicum-

que Deo seruit, & legem seruat, pro lucro principiter, nolens seruire, si illud absit, habendus est magis amator sui & rerum creatarum, quam ipsius Dei: qui amor inordinatus est, & in vitio. Si talis igitur Deum querat, sed seipsum; non Deum, sed Dei bonum quomodo obligatus est ei Deus, illo respectu dare vitam æternam? Quid debet homini, qui per philantropiam & sui amorem, pro suis præcipue commodis agit quod agit? Sicut attritio, quæ absolute sacramentali non suppletur, non sufficit, ut peccator e ab inferno ad vitam æternam transferat, quamuis odium quoddam aut detestatio peccati sit, & bonum velit, sicut ipsa contritio, quæ sola sine sacramento saluare potest peccatorem, quia nimirum attritio procedit ab amore sui, timore inferni, miseriis, remorsu, &c. Contritio contra, odio sui, & puro amore Dei: sic idem virtutis actus, non seruabit alterum, quia conceptus & exercitus est principaliter ex appetitu & spe mercedis, seruabit vero alterum, quia principaliter ex amore procedit quo in Deum legislatorem suam afficitur. Quid dico? nihil prodest ad salutem virtutem propter seipsum diligere, nisi in quantum ad summum bonum refertur, quod Deus est, quem solum debemus intendere. Alioquin enim esset frui rebus quibus vitendum est.

*Vide Mag.
lib. 1. sent.
dist. 1. §. H.*

D. August. lib. 1. de doctr. Christ. c. 31. *dicimus nos esse re frui quam diligimus propter se, & ea re fruendum tantum, qua efficiamur beati, ceteris vero vitendum.*

Quantum meretur timor, quo malum fugimus; tantum meretur spes quo bonum sequimur: sed fugere malum ex seruili timore solum, vel principaliter, non prodest ad salutem; affectus non metus nos commendat, ergo nec spes mercenarij quicquam proderit. Ecce hic rationes & fundamenta negatiuæ: quibus arctor satis ut solvam; Dabo tamē operam, ut ex hoc me labyrintho explicem; quod non incommode fiet, si filium sequamur Ariadnæum, id est, ductum alicuius distinctionis. Incipio egredi, sequimini pedetentim & attente.

Notandum itaq; primo duas esse futuri seculi mercedes: vnam creatam & præparatam ab initio mundi; alteram

iteram increatam sine initio. Merces creata locus est beatorum, cælum, empyreū, aut flammans, sic dictū claritate, paradyfus, cælorum regnum, lætitia præcedens de clara Dei visione, sine specie, sine ænigmate, possessio secunda Dei, ac bonorū ipsius. Quatuor dotes gloriosi corporis, laureolæ Virginum, Doctorū, Martyrum, Angelorū societas, tot heroū tot sanctorū, &c. omnia hæc creata. Vnde dicit Dominus: *Venite benedicti Patris mei possidete paratum vobis regnū à constitutione mundi.* Præmium increatū ipse Deus est, propriū beatitudinis obiectū. Facere igitur bonum principaliter propter præmium creatum, vt introatur in paradysum, vt ibi maneat in quiete, vt iungamur, tam pulchræ tam bellæ societati, &c. Saluare nō potest hominē: quia hoc est creaturas magis amare quā Deum, sed bene agere principaliter propter mercedē increatam, certo saluat: quia illa Deus ipse est, & quod pro ea fit, pro Deo fit. Noster Franciscus Titelmanus sic illud Dauidis *propter retributionem* exposuit. *Subsequetur* (inquit) *me beata nimis retributio, qua es ipse tu Domine Deus meus.*

Matth. 25.

Fr. Franc.

Titelm. in

Psal. 118.

Nauar. comment. de fin. hum. actuum.] *Ibi verbum, propter, significat causam impulsivam, siue finem minus principalem, inquit.*

Et sic explicandæ sunt rationes, & loca quæ dicunt propter retributionē Deo posse serui, & inueniri salutem, quod scilicet loquatur de præmio increato. Alia vero quæ negant, intelligi de præmio creato; & sic explicata vtraque opinio vera est. Sic nimirum saluari aliquis potest, bonum operans, & virtutes exercens, principaliter propter mercedem, si per mercedem Deum intelligamus, qui nostra merces est. *Ego merces tua magna nimis*, dicebat Abrahamo; & saluari non potest bene agens principaliter propter mercedem, si mercedem intendit creatam, cælum, gaudium, gloriā &c. S. Thomas Aquinas, Doctor in quā Angelicus, aut Angelus docens, ad pulchram hanc distributionē Parisiensem respexit, cū Deo respōdit rogātī, cum feruiffime Neapoli ante crucem oraret, *bene scripsisti de me*

Ioan. Gar-

zo. in vita

D. Thom.

et Breuiar.

Roma. 7.

Martij.

me

*me Thoma, quam ergo mercedem accipies? Nullam
 liam, ait, nisi te Domine: Notandum secundum
 non dici hic simpliciter, non licere homini propter
 mercedem creatam Deo seruire; sed quod si primo
 & principaliter merces creata intendatur, prospera
 scilicet consciencie, quies, paradysus, &c. non prolicet
 salutem æternam. In qua propositione non improba-
 mus factum, sed potius inordinationem *v'se g'o' m' g'e re-
 g'o'*, id est, repræhendimus præmitti quæ a longe sequi
 debent, & caput fieri caudam. Licet enim Deo seruire
 propter præmium creatum, & increatum; imo sane,
 dummodo primarie & principaliter pro increato,
 secundario vero & ex obliquo vel accessorie pro crea-
 to. Tum enim nihil præ Deo amatur, nihil æque, si
 reliqua quæ amas, in Deum refers. Ordinem hunc do-
 cuit nos ipse Christus. *Quarite primum regnum Dei, &
 cetera adjicientur vobis. Primum,* inquit notantur tam
 vt ordinem monstraret, quàm vt insinuatet secunda-
 riam quandam intentionem & respectum haberi pos-
 se, ad præmia creata, tam huius quam alterius vitæ.
 Nostrum igitur erit, vel pure Deo seruire, gratis, pro
 Deo, quia nimirum ipse adeo bonus est, & infinitis de
 causis illud meretur: aut si quid aliud etiam querimus,
 ne illud præcurrat, ac caput fiat, sed cauda maneat, ac
 retro sequatur purum Dei amorem, purum desiderium,
 & sincerum complacendi ipsi. Alterum sequi poterit,
 vt facies vinum, amurca oleum, arenæ fontem. *Omnis
 homo primo bonum vinum ponit, & cum inebriati fue-
 rint, tunc id quod deterius est.* Bonus orator in fronte,
 ac primo agmine, Achillem suum ac validissima argu-
 menta disponit, quibus auditores maxime suadeat:
 bonus Dux fortio rem militem ponit in capite, & o-
 mnis homo primo monstrat vultum, specio-
 sissimam humani corporis partem, &
 Medicus primum mel pro-
 pinat, dein ama-
 rorem.*

Matth. 6.

Ioan. 2.